

**מיפוי מקורות מידע
מדובר על השלב של איסוף המידע,
ממקורות שונות ובאמצעות טכניקות
שונות**

כל אדם וכל מסמך, עשויים להיות מקור מידע
לעיתונאי וממילא גם לסיפור העיתונאי.

ישנה חלוקה לארבעה סוגי מקורות:

- מקורות רשמיים.
- מקורות לא רשמיים.
- מקורות מוסמכים.
- מקורות לא מוסמכים.

מקורת רשמיים:

- מקורות אשר הם ממלאי תפקידים, בגופים ובארגונים שונים.
- מקור רשמי מחזיק את המידע מתוקף תפקידו, יש להם נגישות למידע בתחום פעילותם ועיסוקם.

לדוגמא:

שרים, מנכ"לים ופקידים בכירים הם מקורות רשמיים מעצם תפקידם. כך גם מנהלים בכירים הם מקורות רשמיים מעצם תפקידם ומעמדם.

מקורות לא רשמיים:

הם אלה שהמידע איננו מצוי בידיהם במסגרת תפקידם.

המידע הגיע אליהם דרך זו או אחרת.

לדוגמא:

כך למשל, ייתכן שפקיד בכיר במשרד מסוים ישמע מידע על הנעשה במשרד אחר, בדיוק כפי שאזרח פשוט עשוי להיות עד או מאזין מקרי לאירוע.

מקורות מוסמכים:

- אלא שהגדרת תפקידם גם מסמיכה אותם למסור מידע לעיתונות – ובאמצעותה – לציבור הרחב.
 - כל המקורות המוסמכים הם, מטבע הדברים מקורות רשמיים.
- דוגמא: שרים, חברי כנסת, מנהלים בכירים, דוברים ואנשי יחסי ציבור.

מקורות לא מוסמכים:

הם אלה שלמרות שיש בידיהם מידע, שהגיע אליהם מתוקף תפקידם, אין הם מוסמכים להעבירו לעיתונות או לציבור.

דוגמא: עובדים במוסדות ממשלתיים, ציבוריים או פרטיים. רבות מההדלפות, שהן מקור מידע קבוע לעיתונאים, מקורן בבני אדם המשתייכים לקבוצה זו.

מקורות קבועים לעומת מקורות מזדמנים:

**אלה הם מקורות קבועים נמצאים בקשר שותף
וקבוע עם העיתונאי: מנהלים, פקידיים בכירים או
דוברים למיניהם.**

**לעומתם קיימים גם מקורות מזדמנים:
כגון עדי ראייה לאירועים המסוקרים על ידי
העיתונאי.**

מקורות בעל פה לעומת מקורות בכתב

מקורות רשמיים ומוסמכים:

משטרת ישראל (דובר המחוז, דובר תחנת המשטרה, בתחנה קטנה, הוא מפקד התחנה).
מגן דוד אדום - מנהל, דובר המחוז.
בתי חולים שאליהם הועברו הנפגעים - מנהל בית החולים או הדובר.
העירייה - ראש העירייה, מנכ"ל או הדובר.

מקורות רשמיים ולא מוסמכים:

שוטרים במקום האירוע.
אנשי מגן דוד.
אנשי עירייה.

מקורות לא רשמיים (העשויים להיות בעלי ידע על האירוע):

תושבים מקומיים.
עוברי אורח, עדי ראיה מקריים.
משתתפים בהפגנה.

